Neva a casa?

Per Isidre Ferré el dl., 11/01/2021 - 07:00

Escric aquestes línies un dissabte al matí. Som al cor de l'hivern i un fred rigorós s'ha instal·lat vidres enllà. Neva fort i per la finestra veig la serra litoral esquitxada de clapes blanques. La sensació de pau que em sobrevé em reconforta, com una mena de manta clara.

Amb tot, sento un rosec a l'ànima que m'incomoda, com un corc que em mostra una fotografia inesperada (la bellesa porta a voltes un revers ombrívol): quantes persones sense sostre estan avui mateix patint el fred i la neu al carrer, sense una llar que els reconforti?

Segons dades de 2017 que publica la Fundació Arrels, 53.118 persones pateixen a Catalunya una situació de sensellarisme, de les quals 2.347 viuen directament al carrer. A més, 21.916 viuen en habitatges inadequats, com assentaments o barraques, sense subministraments bàsics o massificats.

La situació és especialment greu a Barcelona, on 1.239 persones dormen al carrer (aquesta dada és del maig del 2020, per tant, enmig de l'emergència sanitària). A més, 2.171 persones dormen en recursos (públics i privats) de la ciutat, i 836 en assentaments com solars, fàbriques o locals en desús. L'Ajuntament de la ciutat comtal va publicar fa cinc anys un Pla de lluita contra el sensellarisme 2016-2020, per tant enguany caldrà valorar quina ha estat la seva eficàcia i si ha quedat en un conjunt de bones intencions.

Enmig d'aquesta situació socialment tan greu, són necessàries mesures a nivells diferents, la més urgent i immediata de les quals és el suport als serveis socials públics i les entitats de tota mena que treballen a primera línia. Són un servei bàsic, un servei de salut: assisteixen persones concretes que pateixen físicament i mentalment, però són alhora organitzacions que tenen cura de la salut social d'una comunitat.

O és que no hi poden haver comunitats malaltes d'inhumanitat?